

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 288

Wydawstwo i Redakcja „Kuriera Częstochowskiego”
Częstochowa, Adm. Bł. Al. 32, Tel. 21.5 i 22.45
Konto pocztowo-czekowe: Warszawa 655
Dla ogłoszeń obowiązują cenniki Nr. 1

Częstochowa, wtorek 7 grudnia 1943 r.

Wychodzi cztery razy do tygodnia. Abonament miesięczny wynosi zł. 6.— (prócz tego portu 72 gr.).
Zamówienia przyjmowane są przez wszystkie Urzędy Pocztowe w Gen. Gub.

Rok V.

Po konferencji w Teheranie

Tokio stwierdza niezgodę w obozie aliantów

SZTOKHOLM, 6 grudnia. — Dopiero po kilkadziesiąt godzin od publikowania doniesienia niemieckiego o zakończeniu konferencji w Teheranie, angielska agencja informacyjna „Reuter”, widocznie z braku innych informacji, ogłosiła te same wiadomości. Również ze strony sowieckiej potwierdzono wiadomość o zakończeniu konferencji, przy czym dodano, że konferencja pomiędzy Stalinem, Churchilllem i Rooseveltem odbyła się w Teheranie. Przy tej sposobności potwierdzono również już wcześniej ogłoszoną informację niemiecką, że pomimo zakończenia konferencji, nie zreagowano dotychczas żadnego wspólnego komunikatu urzędowego.

SZTOKHOLM, 6 grudnia. — Moskwa potwierdziła, że przed kilku dniami odbyła się konferencja pomiędzy Rooseveltem, Stalinem i Churchilllem w Teheranie. W konferencji tej brali również udział rzeczoznawcy. Omawiano zagadnienia wojny przeciwko Niemcom oraz sprawy polityczne. Komunikat urzędowy będzie jeszcze wydany.

BERLIN, 6 grudnia. — W związku z zakończeniem się konferencji w Teheranie podkreśla się w kołach dobrze poinformowanych, że nie będzie to przesada, jeżeli się stwierdzi, że oddziaływanie psychologiczne, jakiego spodziewano się po konferencji w Teheranie ze strony aliantów w podobnym stopniu, jak to było z konferencją w Kairze, nie mogło ulec realizacji w znacznej mierze na skutek szczegółów, które przedwcześnie doszły do wiadomości opinii publicznej. Wrażenie takie staje się tym silniejsze, ponieważ o treści rozmów nie podano do wiadomości żadnego oficjalnego komunikatu po zakończeniu konferencji. Można przypuszczać, że również i w Teheranie nie osiągnięto pozytywnego skoordynowania zdań.

Utrącenie tej konferencji na terenie okupowanym przez Sowietów oznacza niezaprzeczalnie daleko idące wzmocnienie ich pozycji wobec Anglii i Stanów Zjednoczonych. Z całego szeregu informacji nieoficjalnych wynika, że zadania Stalina ograniczyły się przede wszystkim do wojskowego i psychologicznego sposobu prowadzenia wojny. Prawdopodobnie na cele postulatów Stalina znajdował się temat „drugiego frontu”, podczas, kiedy z drugiej strony widocznie odmówił Stalin wszelkiego udziału Sowietów w wojnie na Pacyfiku. Tym samym szczególnie Roosevelt zawiądził się zniżeniu w szych oczekiwaniach, a wiele znamion wskazuje obec-

nie na to, że w miejsce nieprzyjaźnienia się Sowietów do wojny we Wschodniej Azji, usiłować będzie Waszyngton uzyskać sukces prestiżowy, wykonując zwiększony nacisk na neutralne państwa europejskie. — W takim też sensie rozumieć należy informację, według której Churchill i Roosevelt nie powrócą zaraz do Londynu wzgl. Waszyngtonu, lecz zatrzymają się „na pewnej stacji” w drodze, aby tam salutować jakąś sprawę, która uważają za konkretny sukces swojej podróży.

TOKIO, 6 grudnia. — Zdaniem japońskich kół politycznych, spotkanie się Roosevelta, Churchilla i Stalina jest dowodem, że istotnie już na konferencji moskiewskiej nie osiągnięto żadnego uzgodnienia. Sumienie przed aliantów zapowiedziana ofensywa zawiodła, tak na zachodzie, jak i na wschodzie. W Europie nie mogą Anglii wykazać niczego innego, jak tylko ślepe i bezcelne bombardowanie ludności cywilnej. We Włoszech utknęły operacje na marnym punkcie. Na północno-zachodnim Pacyfiku zatapia się jeden statek wojenny amerykański po drugim. Tak rozpacziwo

położenia wojenne nieprzyjacieli zataił chęć widocznie przed własnymi narodami, uciekając się do konferencji w Teheranie, jednakowoż i tu w Teheranie, niemniej jak to było w Moskwie, nie udało się znaleźć rozwiązania dla ciężkich zagadnień politycznych. Fakt zresztą, że Roosevelt, Churchill i Czangkajsek rozmawiali w pierw szych dniach w Kairze, zanim spotkali się ze Stalinem w Teheranie, wskazuje ponownie na skrytą robotę i niezgodę, jakie panują w obozie alianckim.

Zdziwienie w Waszyngtonie

SZTOKHOLM, 6 grudnia. — Przedwcześnie opublikowana wiadomość na temat konferencji, jaka odbyła się między Rooseveltem, Churchilllem i Stalinem, wywarło w kołach informacyjnych na terenie Stanów Zjednoczonych wrażenie uderzenia „poruna z jasnego nieba”. W kołach tych — jak podaje brytyjska służba informacyjna — wielkie wrażenie i zdziwienie wywołał fakt, że wiadomość ta nie była równocześnie podana w innych stolicach.

Sukces niemiecki w czwartej bitwie pod Smoleńskiem

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA, 6 grudnia. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 4 grudnia:

Na południowym odcinku frontu wschodniego do większych działań bojowych doszło tylko na południowy wschód od Kremienzuga i koło Czernas. Wszystkie ataki nieprzyjacielskie odparto, z wyjątkiem nieznacznych włamań o charakterze lokalnym. W jednym miejscu są w toku walki z oddziałem nieprzyjacielskim, który przelał się.

Pomiędzy Prypecią i Berezyną bolszewicy tu i ówdzie wtargnęli do naszych pozycji, wyparto ich jednak znowu w natychmiastowym przeciataku.

Na zachód od Kryczewa są w toku gwałtowne walki z silniejszymi formacjami nieprzyjacielskimi, wspieranymi przez czołgi.

W rejonie bojowym na zachód od Smoleńska bolszewicy w czwartym dniu wielkiej bitwy obronnej, przy gęstej śnieżycy, podjęli ponownie gwałtowne ataki, które wzięli pod uwagę jako zapadnięcie ciemności, mimo wstrząsających strat. Wszystkie ataki krwawo odparto; oddział nie-

przyjacielski, który włamał się w rejonie na północ od autostrady, zniszczono.

Na zachód od Nowła własne ataki przyniosły lokalne sukcesy terenowe. Silne przeciataki nieprzyjacielskie zatamowały. Zniszczono przy tym 24 czołgi sowieckie, 4 4 działzko poliskami uczyniono niezdolne do walki.

Na zachodnim odcinku frontu południowo-włoskiego są w toku, w licznych punktach, gwałtowne walki. Niemieckie rezerwy interwencyjne oczyściły kilka włamań i wzięły przy tym jeńców. Na najskrajniejszym lewym skrzydle naszego frontu powstrzymano silne ataki 8-mej armii brytyjskiej na odcinku pozycyjnym, położonym o kilka kilometrów dalej na zapleczu.

Formacje bombowców brytyjskich podjęły we wczesnych godzinach rannych dnia dziesiątego atak terrorystyczny na miasto Lipsk. W rejonie miasta ciężko trafiono zabitec mieszkalne, gmachy publiczne oraz zabijki sztuki i kultury. Inne samoloty nieprzyjacielskie przeleciały nad stolicą Rzeszy nie wyrządzając szkód. Dotychczas stwierdzono zestrzelenie 23 bombowców nieprzyjacielskich. Baterie dział dalekonośnych odpowie-

Szósta bitwa morska pod Bougainville

TOKIO, 6 grudnia. — Na wodach południowych od Bougainville doszło dnia 3. 12 do „szóstej bitwy morskiej pod Bougainville”, która przyniosła japońskim siłom lotniczym marynarki nowe i wielkie zwycięstwo. Jak donosi, sprawdzanie cesarskiej kwatery, zaatakowały jednostki broni powietrznej marynarki wieczorem tegoż dnia na południe od Bougainville silny zespół floty, przy czym trzy lotniskowce, jeden okręt liniowy i jeden krążownik i jeden wielki krążownik zostały zatopione. Dwa z tych lotniskowców natychmiast zatopiono. Poza tym uszkodzone zostały jeden okręt liniowy, jak również krążownik i jeden kontrołpedalowiec. Z zupełną utratą tych obu statków należało się liczyć. Po japońskiej stronie zginęło tylko w walce po wietrznej 10 samolotów.

Führer gratuluje gen. Franco

GŁÓWNA KWATERA FÜHRERA, 6 grudnia. — W dniu 4 grudnia przesłał Führer swe gratulacje w depeszy, utrzymanej w słowach serdecznych, do hiszpańskiego szefa państwa, generalissimusa Franco, z okazji urodzin tegoż.

Według wiadomości „Tassa”, donosi przedwcześnie rady Unii Sowieckiej „w ciężkiej żałobie” o śmierci Mubelmana Jarostawskiego, który jak wiadomo, był przedwcześnie osławionego związku robotników bolszewickich.

działy wczoraj na ogień baterii brytyjskiej przez Kanał La Manche i ostrzeliwały z dobrym skutkiem wieże obiekty w miastach Dover, Deal i Folkestone.

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA, 6 grudnia. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 5 grudnia:

Na Krymie bolszewicy przystąpili wczoraj, po silnym przygotowaniu artyleryjskim, wspierani licznymi czołgami, do gwałtownych ataków ze swego przyczółka desantowego, na północny wschód od Kercu. Odparto ich wśród wysokich strat i zniszczono przy tym 18 czołgów. Wojska rumuńskie zaatakowały przyczółek desantowy, na południe od Kercu, przełamały pozycje nieprzyjacielskie i przebieły się aż do wybrzeża. Silne formacje lotnicze wspierały z dobrą skutecznością walki po obu stronach Kercu. Promy marynarki zaatakowały w cieśninie Kercu transport dowodzony bolszewikami, przeznaczony dla południowego przyczółka desantowego i zatopiły 2 kanonierki motorowe, jeden holownik, jedną lichtugę, naladowaną amunicją oraz 5 dalszych jednostek morskich.

W wielkim łuku Dniepru i nad środkowym Dnieprem doszło, niezależnie od lokalnych starć, tylko w rejonie Czernas do ożywionych walk. Ataki bolszewików, na zachód i na południowy zachód od miasta, spełzły na niczym. Nieprzyjacielskie siły, które przełamały się na południe od Czernas, zniszczono w największej części.

Pomiędzy Prypecią a Berezyną trwają ciężkie walki. Na zachód od Kryczewa odbiło w kontratak odcinek pozycji, który przejęliwo stracono.

W rejonie bojowym pod Smoleńskiem bolszewicy, pod wpływem wysokich strat w ludziach i materiale oraz bezowocności swych prób przełamania, nie atakowali więcej wczoraj. W ten sposób czwarta bitwa obronna nad autostradą smoleńską zakończyła się znowu pełnym sukcesem niemieckim.

Na froncie południowo-włoskim ataki nieprzyjacielskie oraz silny ogień artyleryjski straciły na gwałtowność, w porównaniu do dni poprzednich.

Na zachodnim odcinku zatamowały się w ogniu obronnym ataki wojsk amerykańskich na kilka odcinków pozycyjnych, wśród sześciu tysięcy wysokich strat.

Na wschodnim odcinku Anglii w dniu wczorajszym nie kontynuował swego ataku, zakroczono na wielką skalę. Nasza wojska zdobyły znowu przejęliwo stracono miejscowości.

Podczas ataku silnych formacji niemieckich samolotów bojowych na nieprzyjacielską bazę dowozową Bari w noc z 3. grudnia, zatopiono — według ostatecznych stwierdzeń — 4 statki handlowe, o łącznej pojemności 31.000 ton, w czym wielki cyssterowiec. Poza tym w zniszczył sposób trafiono 9 frachtowców, o łącznej pojemności 45.600 ton oraz jeden okręt wojenny średniej wielkości. Dwa własne samoloty zainicjowały.

Wczoraj w godzinach wieczornych nieprzyjacielskie samoloty nekające zrzucały kilka bomb na rejon Niemiec zachodnich.

Wojna nerwów i przyszłość Europy

Przemówienie szefa prasowego Rzeszy d-ra Dietricha

BERLIN, 6 grudnia. — Na zjeździe prasy niemieckiej szef prasowy Rzeszy dr Dietrich wygłosił przemówienie, w którym m. in. omówił wojnę nerwów, uprawianą przez aliantów, przyszłe zadania Europy i społeczne warunki przyszłego konstruktynego ładunku naszego kontynentu. Scharakteryzował on przy tym zasadnicze wytyczne politycznego kierunku wojennego aliantów, który nazwał „strategią bluffu”. „Przeciwnicy Niemiec starają się obecnie — jak oświadczył dr Dietrich — własny sposób myślenia ludzi przysłużyć specjalnie wkręszony systemem propagandowym, który się zbliża do krajin marzeń aliantów. Po krucjacie Roosevelta, mającej na celu zbawienie świata, nastąpiło gorączkowe planowanie na czasy powojenne, opierające się na wmdłowanej przesłance, jakoby wojna już była wygrana. Wraz z konferencją moskiewską osiągnięto pierwszy szczyt tej agitacji. Natomiast poza frazesami kryje się niezwykle ubóstwo idei. — Zarówno „demokratyczna droga”, jako też szlak bolszewickiej walki klas, zaprowadzą ludność do nędzy i rozpacz, poza którymi nie zżyha widmo-chaosu. Jedyną ideą, za którą alianie w rzeczywistości walczą, nie jest świat wiecznego pokoju, lecz ciągły rytm niestannego wojny.”

Gdyby bolszewikom miało się udać realizowanie ich planów, wówczas taka bolszewizowana Europa stałaby się czymś w rodzaju kolonii Azji na najniższym poziomie. Europa nie mogła uniknąć ewentualności prowadzenia walki przeciw bolszewizmowi, ponieważ znajduje się ona na progu ewolucji społeczno-rewolucyjnej w skali światowej.”

„Gdyby mieszkańcy wyspy brytyjskiej — mówił dalej dr Dietrich — opierając się na rzeczywistości, zadali sobie dzisiaj pytanie: o co właściwie walczymy, wówczas uswiadomiliby sobie, że wszyscy oni, z wyjątkiem kilku osobników, zarabiających na wojnie, biorą udział w wojnie, wbrew swoim własnym interesom. Przekonaliby się wówczas, że walczą o coś, czego sami nie chcą. Wszyscy Anglii walczą przeciwko przeciwnikowi, który był gotów zagwarantować im, jako przyjaciel, to, co obecnie utracą na rzecz swojego własnego sojusznika.”

Wolna ręka dla bolszewizmu w Europie! — to jest dla Roosevelta wcale nie jakimś niebezpiecznym złem lub występem pod naszymi okolicznościami, lecz wygrany od dawna atut w jego rozgrywek światowopolitycznej, który obecnie położył on o-twarcię w Moskwie na stół. Okoliczność, że atut ten jest wymierzony równocześnie przeciwko Anglii i osłabia Wielkie Brytanie, stanowi właśnie przewodnią myśl tej gry, jaka nieleguje na jeszcze dzisiaj w ukryciu w najciemniejszych zakątkach swego serca, Roosevelt za pośrednictwem bolszewizacji Europy, stanowiącej centrum

energii licznych narodów, pragnie wykreślić ją z rzędu samodzielnych czynników gospodarczych. Tym samym wiec wykreśli on równocześnie Anglię i spycha ją na drugorzędne stanowisko.

Dla tych celów szalonych, wyznaczonych przez zbrodniczy kapitalizm i zniekształniające człowieczeństwo bolszewickie, które — gdyby były w stanie zwyciężyć — utraciłyby świat w bezprzykładne morze nędzy społecznej, prowadzi naród amerykański wojnę przeciwko Europie. Nie istnieje inna alternatywa, jak tylko bolszewizacja kontynentu, albo też nowe uporządkowanie Europy pod znakiem zwycięstwa niemieckiego. Zwycięstwo narodów europejskich pod przewodem Niemiec jest drogą jedyną, jaka zmierza w przyszłość.

Niemcy położyły fundamenty pod nowy porządek współżycia ludzi, na podstawie których jaśniejsza światła przyszłość dla mas robotniczych. Na podstawie takiej koncepcji, która poniosła cały ciężar tej wojny, zorganizuje się kiedyś Europa, gdy nastanie znowu pokój, odbuduje się zniszczone miasta, a mieszkańcy ludności urządzi się piękniej i bardziej stepowo, w porównaniu do tego, co zdolała zburzyć chęć zniszczenia, objawiona przez wrogów naszych.

Taka Europa jest najmocniejsza i najbardziej zdolna utrzymać się w świecie wielkich i postępujących ewolucji, jeżeli jest ona wielkością pod względem kulturalnym, jednnością pod względem gospodarczym, a wspólnotą narodów samodzielnych pod względem politycznym!”

